Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 29

Olander, Valborg,

HS L 1:1

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Bengtsarve 2 Januari 1935

65

Min älskade!

Det blir inte många rader, det skall bara bli ett tacksägelsebrev.

Först och främst ett innerligt tack för nyårsbrevet och så för den glada kåk-barken till Ahrjan, som kom samtidigt. Typiskt är hon så sjuk, hon inte orkat smaka än. Men jag knycklade ett och annan och saltade smaken pikant. De är en helt annan typ än de söta. Borde inte båda finnas tillgängliga?

Så skall jag tacka för Strind-
bergsboken, som kom för flera
år sen. Det var verkligen en
annan bok, som prickades för
min räkning, en sådan, som
Cederschiöld kallade "quasi-vetenskaplig"
mjöt om materien – var det av en
modern Darwin?

Är det på Skatka, som du
"knackar"? Du, som kunde hjälpa
dig! Nu, när Pirandello har visat,
att man kan knacka fram
Nobelpris med ett pekfinger,
så skall jag minsann inte
skämmas för att knacka med
två par fingrar på min Corona.

Så skulle jag också tacka
allra hjärtligast för att du vill
ha mig till Marbacka.
Ack, du vet inte hur jag ser
ut nu eller huru elände jag är.
Nåväl jag förstår hur jag ser
vid vår ankomst och mitt nuvarande
hälsotillstånd, så är det mig
en gåta vid förstämningen beror
jag. Kanske det är 3 veckors
hög temperatur, som har mattat,
kanske dessa kostbara droger, som
tvenat matten ur mig.
Alltnog jag förstår inte hur
jag skall kunna komma hem
ens. Ute har jag ännu inte

vrit, och jag inga villkor vid
jag betingar fek. Lundgren med
någon sjukvård.

De första dagarna satt jag
så skönt och läste i ett stråck
Elicks bok. Nu önskar jag knappt
med genåtes, Ottia Leches.
Jag skall skicka dig den. Jag
skaffade den egentligen för att
få läsa det där om Anna Whitlock,
men där står mycket mera, om
t.ex. part Retzius, som kanske
intresserar dig.

Ja, Anna Hazelius! Ingen-
ting vet jag vara dig om slutet
eller begravningen. Jag frågade
i går doktor Ehrenberg meden

allra största diskretion, utan att nämna några namn, om en månads lever-diet kunde ha skadligt inverkat på utvecklingen av en kräft-tumör i magen. Nej, absolut inte, försäkrade han.

Inte heller jag har för någon uppgivit din kur och skall inte heller göra det. –

Jag börjar bli trött för mycket arbete. Det första mycket, som jag tilldrar bekantskaps med dr Wesselberg för den där mag-revolutionen och nu i år har det varit hjärtat. Han har åldrigt sig en sådan sjukdom

genom sin gränslösa oförsiktighet. Jag var så viss, att det var magineffammation, och lyckades på morgonen få bit at den fruktade Ehrenberg, den ende, som tagit tror på. Han har lätt intresse för hennes egenheter, och jag får tro, att han var förtjusande, när han stod och skulle försöka lirka med henne.

Det var lyckligtvis inte något åt lungorna, "bara" influensa, men så gränslöst medtagen har jag aldrig sett henne. Själv var jag på kvällen alldeles kraftlös och var förtvivlad att absolut inte orka sitta hos henne.

Men kan du tänka dig, att kl. 10 ringer det på förstudörren,

och in trider Hilma, en samvetsskyldig Rädsnud ängel! Vi hade telegraferat efter henne på förmiddagen, men kunde aldrig tro, att hon kunde hinna komma förrän som idag.

Mycket har jag gråtit över hennes egoism, men förlåtit henne mycket förlåtet.

Nu kan jag med gott samvete fråska på min avresa, bara jag vågar ge mig ut i vädret. Ehrenberg förnyade mina recept, men jag ville inte be honom undersöka.

Måtte du orka igenom
denna långa epistel!

Jag bifogar fru Eulalias
kort, som takt inte behöver
återsändas.

Har fått ett mycket vänligt
tack-kort från Torups, men
för första gången inget hyres-
kort från Bonniers, vad det
m kan bero på.

Före tisdagen reser jag
inte, måtte det lyckas då!
Kan kanske få tala med Gerda
i morgon.

Tusentals varma tankar
gå till min älskade. Tår och alla är
Din Nilsson.

Magnus Nilsson och Fackan. Hälsa fru Adamsson!